

Sygn. akt II Ka 729/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Przemysława Rycaka

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2022 r.

sprawy **A. K.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 17 sierpnia 2022 r. sygn. akt II K 698/22

I. wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 50 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 729/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 17 sierpnia 2022 r. sygn. akt II K 698/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1) obrazy przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na treść wyroku, tj. art. 410 kpk poprzez pominięcie przy ocenie materiału dowodowego części wyjaśnień oskarżonego A. K. w zakresie, w których oskarżony wyjaśnił, że w trakcie kursów prowadzonych przez oskarżonego w dniu 9 maja 2022 r. była mała ilość pasażerów, a nadto przed rozpoczęciem kursów w tym dniu oskarżony miał styczność ze świadkiem S. S., który nie zauważył niepokojących objawów w zachowaniu oskarżonego i nie wyczuł od niego woni alkoholu, co mogło mieć wpływ na treść wyroku w zakresie orzeczonego środka karnego,</p> <p>2) rażącej niewspółmierności środka karnego przez orzeczenie środka karnego w wymiarze 2 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, podczas gdy ocena okoliczności sprawy uzasadniała orzeczenie tego środka karnego na okres 1 roku z wyłączeniem kategorii B</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
	Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
	Zarzuty skarżącego okazały się bezzasadne i to w stopniu, który określić należy jako oczywisty. Na wstępie zauważyć należy, że	

zarzut z pkt I apelacji z jednej strony jest wewnątrznie sprzeczny logicznie, bowiem na początku skarżący twierdzi, że podnoszone uchybienie miało istotny wpływ na treść wyroku, a na końcu, że jedynie mogło mieć wpływ na jego treść, z drugiej jego istotna wskazuje na kwestionowanie raczej ustaleń faktycznych w zakresie stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu niż pominięcie części materiału dowodowego i niewzięcie pod uwagę wynikających z niego okoliczności, tym niemniej Sąd związany jest treścią rzeczywiście podniesionych zarzutów, a nie zamiarami skarżącego). Merytorycznie, wbrew temu zarzutowi, Sąd I instancji dokonując ustaleń faktycznych wziął pod uwagę całość wyjaśnień oskarżonego czy spostrzeżeń świadka S., bowiem w całości dał im wiarę, a fakt, że w pisemnym uzasadnieniu nie powtórzył wszystkich słów wypowiedzianych przez oskarżonego na swoją obronę czy przez świadka na usprawiedliwienie tego, że jako dyspozytor MPK dopuścił nietrzeźwego kierowcę do pracy nie oznacza, że je zignorował. Sąd wyraźnie wskazał, że przy wymiarze środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów miał na uwadze okoliczności, podnoszone przez oskarżonego (str. 8 uzasadnienia), ale uznał je za niewystarczające, by prócz zastosowania wobec niego dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania dodatkowo premiować go za narażenie na niebezpieczeństwo niewielkiej tylko liczby pasażerów (nie licząc innych uczestników ruchu na drodze miejskiego autobusu) czy za to, że umie ukryć przed otoczeniem stan swojej nietrzeźwości, wymierzając mu

zakaz prowadzenia pojazdów w minimalnym wymiarze bądź jeszcze dodatkowo pozwalając mu mimo wszystko nadal poruszać się po drogach pojazdem samochodowym, tylko o mniejszej masie całkowitej. Jest oczywiste, że wymierzona za przestępstwo kara winna być adekwatna do wagi czynu, a więc zarówno do stopnia winy oskarżonego, jak i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu. Oskarżony kierował autobusem miejskim, a więc pojazdem o dużej masie i choć nie był w stanie znacznej nietrzeźwości ani zapewne nie rozwijał znacznych prędkości (chyba że w ruchu poza miastem, mając na uwadze to, że linia nr 13 kursuje na trasie dworzec PKP w S. przez N. i W. do miejscowości N.), to jednak wykonywał szereg manewrów w ruchu miejskim, nawet jeśli niewielkim, ale przy dworcu PKP w bezpośredniej styczności z najbardziej narażonymi na obrażenia w tymże ruchu pieszymi, do których musiał przecież podjeżdżać na przystanki. Sąd ustalił jedynie przemieszczenie się oskarżonego w tych warunkach w S., pomijając w rozważaniach wynikające z dowodów, w tym z wyjaśnień oskarżonego i świadka S. pozamiejskiej trasy przejazdu, pokonywanej od godziny 4.10 do 7.40 oraz okoliczności, że już przed godz. 4.10 oskarżony musiał czymś dojechać do bazy MPK w S. z miejsca zamieszkania w miejscowości P.. Na tym tle żądanie skarżącego, by za słuszny, wystarczająco dolegliwy i adekwatny do wagi czynu uznać minimalny wymiar środka karnego bądź nawet z dodatkową ulgą w postaci wyłączenia spod zakazu pojazdów, do których kierowania uprawnia prawo jazdy kategorii B, jawi się jako oderwane od

przesłanek, jakie winny przyświecać wymiarowi kar i środków karnych. Przypomnieć skarżącemu należy, że zakaz prowadzenia pojazdów za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości orzekany jest w wymiarze od 3 do 15 lat, w pełnych latach; w sytuacji, z jaką mamy do czynienia w niniejszej sprawie (a więc przy warunkowym umorzeniu postępowania), środek ten można orzec w wymiarze roku albo dwóch lat. Należy też zwrócić uwagę na potrzebę orzekania kar i środków karnych w sposób racjonalny, proporcjonalny, adekwatny do okoliczności czynu.

Mając na uwadze możliwe spektrum przypadków kierowania pojazdami mechanicznymi w stanie nietrzeźwości należy pamiętać, że znamiona występku z art. 178a § 1 kk wypełni nie tylko prawie nieprzytomny od alkoholu kierowca ciągnika siodłowego z naczepą wypełnioną materiałami niebezpiecznymi, pędzący na długiej trasie z nadmierną prędkością w ruchu ulicznym i powodujący liczne zagrożenia bezpieczeństwa w tym ruchu, ale i kierowca niewielkiego skutera, mający w organizmie niewiele ponad 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, który bezkolizyjnie przejeżdża krótki odcinek np. z domu do sklepu. To dla tego ostatniego na skali możliwych naruszeń przewidziana jest sankcja najłagodniejsza, dla pierwszego rzecz jasna najsurowsza, ale też ten pierwszy i osoby, których czyny są bliższe temu pierwszemu, z całą pewnością nie skorzystają z możliwości warunkowego umorzenia postępowania. Na skali osób, które na takie rozstrzygnięcie zasługują, oskarżony A. K. z pewnością nie sytuuje się na

<p>równi z przykładowym kierowcą skutera, zdecydowanie znajduje się na końcu (a może i poza końcem) skali, która pozwala na takie rozstrzygnięcie. Kwestia, dlaczego postulowany w apelacji środek karny nie może zostać uznany za odpowiedni, nie wymaga więc zdaniem Sądu żadnego dalszego, pogłębionego argumentowania.</p>	
Wniosek	
<p>O zmianę wyroku poprzez obniżenie wymiaru środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów do 1 roku z wyłączeniem kategorii B lub obniżenie wymiaru środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów do 1 roku</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Niezasadność zarzutów skutkowałą nietrafnością wniosku o jakąkolwiek zmianę wyroku	

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
<p>5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	

1.	Przedmiot utrzymania w mocy
<i>Całość wyroku, tak w części zaskarżonej, jak i w pozostałej, podlegającej ocenie z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia</i>	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność apelacji i brak okoliczności, podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
<i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

<i>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
<i>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem		

szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Zgodnie z treścią art. 636 § 1 kpk w razie nieuwzględnienia apelacji, wniesionej wyłącznie przez oskarżonego (jego obrońcę), koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi skarżący. Na koszty postępowania odwoławczego składają się zaś opłata w wysokości 30 zł (apelacja nie była zwrócona przeciwko winie czy karze zasadniczej – art. 11 ustawy o opłatach w sprawach karnych) oraz ryczałt za doręczenia korespondencji – w kwocie 20 zł.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie o środku karnym		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana